

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante RO

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Præliū cū æ diph. teste Apule. scribit: qd̄ vt ait a pluendo deriuat. Virg. Cola: ploḡ fumosis derripere tectis. Torcular siue p̄soriū d̄r. p̄gliū etiam a pluendo dictū: teste eodē Apul. cum æ diphthongo: sicut & præliū annotatur.

Prendo. Regre in dictiōe prehendo

Prænestē neu. gñe. & p̄nestis fœ. declinari p̄r: te: sub Ser. sup li. vii. ænei. & Pril. Vir. Quiq̄ al: tū p̄nestē viri. Iuue. sary. iij. Quis timer: aut timuit gelida p̄nestē ruinā. Dictū est aut̄ Prænestē si Festo credim⁹: eo qd̄ locus in q̄ sitū ē: monitū præstet. Quare cū æ diph. scribēdū est Ser. vero οπ̄ τοῦ π̄νοῦ. ῥ̄ est ab ihce: q̄ ibi abundat cognōiatū tradit: opidū est Tuscia: a Cæculo Vulcani filio conditū: teste Festo: dicente etiā Vir. Nec prænestinæ fū dator defuit vrbis scilicet Cæculus. Solinus aut̄ a Prænestē Latini regis filio sic appellatū scribit.

Prænestis. Regre in dictiōe Prænestē

Præpes cū æ diphthōgo triū generū est: teste Priscia. & velox interpretat. Perpes etiā triū generū: perpetuus d̄r: teste Festo.

Præfago gis cū æ diph. & p̄fagor depo. vsurpaf Prop. Veturā meli⁹ p̄fagit nauita r o c̄tē. Plau. i Bacchidi. Pl⁹ p̄fagit mali. i. p̄fagit v̄l p̄diuinat

Præfago. Regre in dictiōe præfagor.

Præfbyter cum y græco scribit: qui apud grecos π̄ρεσβυτερος in recto declinat. Vñ etiam nō inepte a n̄ris hic p̄fbyter⁹ declinari posset. a q̄ etiā tā hic gñis p̄fbyteri: q̄ ab eo q̄ i recto p̄fbyter formari videt: dici potest senior

Præfbyterus. Require in dictiōe præfbyter

Præfcius. scia. sciū cū æ diph. tā actō q̄ grō iūgit̄ auctoriū Probo: Priscia. Donato in editiōe. ij. Vt præcius futuroꝝ vel futura: deus est.

Præsepe. Require in dictiōe præsepium

Præsepe. Require ibidem.

Præsepiū cū æ diphthōgo. & hoc præsepe: & hæc præsepes in recto declinari potest: teste Probo: dicente etiam plauto. Præsepes mea est

Præstes. Require in dictiōe præstes

Præses. præsul. præstes: cōis sunt gñis: & in vno fecato accipi p̄nt. præstitem (ait Festus) dicebāt antistitē: apud ecclasticos tñ præses q̄ præsidet tpalib⁹. Præsul aut̄: q̄ ecclasticis p̄est: siue sp̄iali bus appellat. a Phoca tñ mal: tñ gñis esse præsul tradit. s̄ a Pril. cōis: & cū æ diph. annotant

Præssio. Require in dictiōe præssus.

Præssus huius præssus. & hæc præssio dici potest Cice. de Orato. Lenitate faucis: atq̄ in ipso vocis præssu: & sono facile vincat

Præsto as cū æ diph. facit in supino p̄stitū et præstatū: teste Pril. et tā actō q̄ abltō iūgit̄: teste Seruio sup li. i. gnei. Quinti. Præstat tñ ingenio ali⁹ aliū. i. excellit vel lupat. Præstat nē fcar vile est vt exponit Marcel. illud Vir. li. gnei. iij. Præstat

Trinacri meras lustrare pachini. qd̄ Ser. iter p̄tat meli⁹ ē. Præstās abltō iūgit̄: & nōnūq̄ grō vt ē apd̄ Vir. li. gnei. xij. O p̄stās animi iuuenis

Præstolo. Require in dictiōe præstolor.

Præstolor aris cū æ diph. tā diō q̄ actō iūgit̄: teste Diome. Tulli⁹ in Salust. Qd̄ ubi ad forum præstolarent. Terē. Quē præstolaris Parmeno id ē expectas Antiqui etiā Præstolo las dicebāt teste Nonio Turpilū referente dicens. Ego p̄stolabo illi. & Livius in Tereo ait. Nimis polim prudenter suis præstolatas.

Præsul. Require in dictiōe præses

Prætor cū æ diph. scribit. Neq̄ a torqueo ques descendit: q̄ p̄torques p̄tor dicat: vt Vgu. somniauit. s̄ a p̄gundo deducti vt dicat prætor: q̄ si p̄gitor: auctoriū Apul. Marcel. in dictiōe cōsulū: Varrone de ling. lat. & li. de vita patrū. ij. in hæc verba dicite. Prætores dicebant: q̄ p̄irēt populo. p̄sules autem: q̄ senatui cōsulerent

Præuerto tis. & præuertor depon. dici pōr: teste Seruio. Vñ Virg. lib. gnei. i. ait. Volucris luga præuernit Hebrum. i. transit vel præterit.

Præuertor. Require in dictiōe præuerto

P ante RI

Primores. Require in dictiōe priores

Princeps tā p̄ primo vel prima: q̄ p̄ principante cōis ge. est. Vir. Princeps ardentē cōiecit lampada turn⁹. ῥ̄ est prim⁹. Idē li. gnei. xi. Princeps turmas iducit alas. i. prima. Nōnūq̄ etiā apd̄ vulg⁹ p̄ principate scēmiā principissavsurpaf

Principilla. Require in dictiōe princeps.

Priores et primores hāc habēt Marcello tradente diuersitate: q̄ priores cōparatiui sunt grad⁹: primores aut̄ nō tñ priores vel digniores: sed etiā summæ quęq̄ res dici p̄nt. Vñ & Turpi. inducit dicentē in Demetrio. Sād alio innixa digitis primorib⁹. Hora. in sermonib⁹. Primores populi arripiunt: populūq̄ tributū. id est priores vel digniores

P ante RO

Problema huius problemat⁹. & hoc problema tñ declinari potest: teste Pril. p̄posito d̄r: annexam interrogationem detinēs

Proceris. Require in dictiōe procerus

Proceris eris vel eri. Require ibidē.

Procerus cū æ diph. vt ostēdim⁹ in dictiōe syncerus. & proceris secūda decli. & tertia declinari pōr: & p̄ducit ex syllabā. Hora. ser. xij. Quo pertinet ergo: p̄ceros odisse lupos. Catul. Plāgebāt ali⁹ p̄ceris tympana palmis. Neq̄ a p̄cedo descendit: vt Vgu. somniauit. Procer hui⁹ p̄ceris ex syllabā corripit Iuue. Agnosce procerem. Dicitur etiam proceres capita trabium quæ extra parietes eminent

Prochyta hui⁹ p̄chyta. & p̄chyte hui⁹ p̄chytes declinari p̄r: & cū ch aspir. & y græco & t̄ exili

O ij

scribit li. genei. ix. Tū sonitu pchyta alta tremuit
Oui. li. Meta. xiiij. In arimen: prochytenq; legit
insula est in mari Tyrrheno: teste Prole.

Prochyteres. Require in dic. prochyta
Procio cis. Reg. in dictiōe proco as.

Proco cas primæ piuga. & procio cis q̄rta: pro
syllaba utrobique correpta i vno scato dici po
test: scantq; id qd posco seu peto. Liui. Matrē
p̄ciū plimi venerūt. i. petiūt: vt interpretat Fest
Procio aut cū primā syllabā producit: puoca
re fecit: & ex pro & cio cis componitur.

Procul tū actō q̄ abltō casui deseruit: vt est apud
Curtiū: procul vrbe. Et tū prope q̄ lōge scare
habet: auctoritū Seruio: Acrone: Agretio. Ho
ra. sermo. xvi. Quæ pcul extructis inerant her
sterna canistris. id est prope vel iuxta.

Prodeo pdis. & p̄dino p̄dinis in vno scato di
ci pōt: teste Festo. & pducit di syllabā. Ennius.

Prodinūt famuli: quom cādidā lumia lucent.

Prodino prodinis. Require in dictiōe pdeo.

Proficisco. Require in dictiōe proficiscor.

Proficiscor ceris depo. est verbū: sed & pficisco
vetere: ptulere: teste Noni. Turpil. referēte dicē
tem. Hortat hoīem vt q̄ primū proficisceret.

Prolyxitas cū y greco in secūda syl. & plyxitu
do in vna scatiōe dici potest: teste Marcel.

Prolixitudo. Require in dictiōe prolixitas

Prologium. Require in dictiōe prologus

Prologus & plogiū in vno scato dici p̄t. i. prin
cipiū seuploquiū: vt scribit Pōpe. Quidā tñ (vt
refert Dona. in Teren.) inter plogū & plogiū

h distare voluerūt: q̄ prologus sit: vbi aut poe
ta excusat aut fabula cōmendat. Prologiū aut
vbi tñ de argumēto deducit. Pacuuius. Nam

me examinasti prologo tuo.

Proloquium. Require in dictiōe prologus.

Promissio & Promissum in vno scato dici p̄t.

Vir. li. xnei. vij. Promissi dea facta potens

Promissum p̄missi. Regre in dictiōe p̄missio

Pronis nis. Reg. in dic. pronus.

Pronus & Pronis secūda & tertia decli. declina
ri p̄t: teste Marcel. Oui. Pronaq; cū spectent ani

malia cætera terrā. Teren. in Parmenone. Alia

trabs pronis in humū accedēs: proxime frāgit

ramos cadentes. Est aut pronum in anteriore

partem flexum vel inclinatum

Propages. Reg. in dic. ppago.

Propago & Propages i vno significato dici po
test. id est progenies

Propheta mal. gñis. & hic pphetes in recto: scē.

autē Prophetis & pphetissa declinat. Neq; ex

procul & phonos cōponit: vt cū Cathol. som
niauit Vgu. sed απροφη. i. qd est p̄dico de
scēdit. Hiero. in lib. iudiciū. c. iij. Erat aut Del
bora pphetis vxor Laphider: q̄ iudicabat po
pulū. & facit in ḡtō prophetidis vel pphetidos

Idem in Luca. Et erat Anna pphetissa filia pha
nuel. Prophetas vt scribit Fest^o: antiq; vocabat
antistites phanōz: oracōzq; interpretes. Theo
logi autē prophetas eos appellant: q̄ futura
p̄nūciant ab eis primum intellecta: alia vera
non possēt vocari prophetia: & pducit pphe
tia penultimā. Nam apud gregos ei diaphon
go προφηεῖς scribitur.

Prophetes. Require in dictiōe propheta.

Prophetia. Ibidē Prophetissa. Ibidē

Prophetis. Require ibidem.

Prora græcū est vocabulū. Neq; a prior descen
dit: vt cum Catholico Vgutio somniauit: pars
est nauis anterior

Prorsum. Require i dic. prorsus

Prorsus & prorsum dici potest: teste Prisci. sicut

rursus & Rursum: versus & versum.

Profapia. & profapies in recto declinari potest

& dici potest generis lōgitudo

Profapies. Require in dictiōe profapia.

Proserpina cū i latino scribit: et penultimā corri
pit syl. Vir. li. xnei. iij. Nondū illi flauū p̄ser
pina vertice crinē abstulerat. Hæc a greg. πέρ
σεφονα dicit & πέρσεφονεῖς: quo etiā
noīe a nostris nōnūq; appellata est. Luca. Cē
lū: manēq; perosa perlephone. Oui. li. Fastoz
iij. At neq; Persephone digna ē si p̄done mari
to. Tibul. At mihi Persephone nigrā denūtiat
horā. Proper. Hæc tua Persephone maneat de
mentia: nec tu: fuit Iouis filia ex sorore Cerere.

Nā cū pluto teste Ouid. li. Metam. v. ex inferis
emei sisset: vt Trinacriæ fundamēta aspiceret:

q̄ cū Thipheus ingentib; virib; superimpositā

sibi insulā abijcere conaret: aperiri visa sunt: &

lucē ad inferos vsq; demittere: & lustrās illam

p̄serpinā cōspexisset Aetnæis in cāpis: cū Cy
ne nympha & firenib; flores legentē ipsam ra
puit: & ad inferos secum pduxit: ac m̄rimonio

sibi copulauit. Hæc postea mater Ceres accēsis

facto: maximo cū vlulatu p̄quirēs ab Arethu
sa certior facta est: illā apud inferos degere. vñ

aratra fregit: & cætera ruralia instrumenta. Et

apud Iouē cōquesta: obtinuit eā posse retrahe
re: si nil apud iferos comedisset. quæ Ascalpho

accusante: cōperta est septē grana mali punici

comedisse. Quapropter ad leniēdū Cereris do
lorē statuit lupiter: vt sex anni mensib; cū mari

to apud inferos: sex cū matre apud superos de
geret. Quare Augustide ciui. dei interpretat: vt

Proserpina fecunditatē seminū indicet: & ap
serpendo p̄serpina ipsa dicat: & filia Cereris. i.

terre. Solin^o & o scribit in Sicilia cāpū Aetnæ
esse floridū & semp vernantē: vbi & demeritū

foramē aspiciūt: p̄ qd Diem ad raptū p̄serpine

exeuertē fama est habuisse lucē. Eusebi^o aut lib.

tēpoz dixit p̄serpinā speciosissimā fuisse virgi

nē Cereris filiā & sicani regis vxorē: quam ob
famā pulchritudinis singularis Orc⁹ Molosorū
rex rapuit: & matrimonio sibi coniūxit. Sed
Var. deling. lati. li. v. dixit Proserpinā lunam
esse: q̄ vt serpēs mō in dextrā: modo in sinistrā
late mouet: et ipsa luna apd̄ superos & inferos
æquis temporum spacijs cōmorat̄.

Prosper & prosper⁹: ra: rum declinari pōt: teste
Priscia. Vnde Cice. lib. vi. de republ. ait. De
inde est hominū generi prosperus & salutaris.
Prosperus. Require in dictiōe prosper.
Prosthesis. Regre in dictiōe prosthesis
Prosthesis. Require ibidem

Prosthesis cū t exili sequēte a: dici pōt. ppositio: vt
homo currit. Donat⁹ in plogo sup Terē. Pro/
stasis prim⁹ actus est initii: q̄ dramatis. Prothe/
sis cū th aspirato sequēte e: d̄ ppositiū siue p/
positio: vt ē a: ab: abs. Prothesis cū s post o: se/
quēte th aspi. & e: dici p̄ additio siue additamē
tū: vt ppositio. Prosthesis cū t exili post s sequē
te a: platura transferri potest siue p̄sidentia

Prothēdo & portēdo s̄ distāt: q̄ p̄cedere: p̄duce
re seu plongare fcat. portēdere aut̄ p̄sēdere.
Prothesis. Require in dictiōe protasis.

Proteus cū t exili & eus dip̄. facit in grō protei
& proteos. Luca. In medio stetit illa mari: sub
tempore vatis. Proteos fuit Oceani & Tethy/
os fili⁹. Prothous cū th aspi. p̄prium fuit viri
græci nomen: teste Home. lib. iij. iij.

Prothous. Reg. in dic. proteus

Protenus. Regre in dictiōe protinus.

Protinam. Require ibidem.

Protinus cū fcat deinceps vel deinde. Vir. geor.
iij. Protin⁹ aerei mellis cælestia dona exequat.

Protin⁹: statim. Vir. li. ænei. iij. Protin⁹ ad regē
cursum detorquet Hiarbā: q̄d & p̄inā dici p̄t
teste Dona. vt est etiā apud Teren. Protinā me
cōsiciam in pedes. Protinus itē fcat iurgē & cō
tinue: vt interpretat̄ Noni⁹ illud Vir. li. ænei. xij.

Traiecto missa lacerto protinus hasta: seruatq̄
cruenta tenorē. Protenus cū e fcat porro: lōge
Vir. li. ænei. viij. Cornuq̄ recuruo. Tartareā
intendit vocem qua p̄tenus om̄e. Intonuit ne/
mus: & siluæ insonuere pfundæ.

Proxenera nō p̄sonera dici debet. Nā a πρὸξεν/
vēō: q̄d est hospitio coopto deriuat̄. Nūc aut̄
& qui cōpositor v̄ mediator emibiliū rerū: si/
ue vendibilū est: proxenera vocatur.

P ante TO

Ptolemaida. Require in dictiōe ptolemais.

Ptolemais hui⁹ ptolemaidis vel Ptolemaidos: et
hæc ptolemaida ab actiō greco formata decli/
nari in recto potest: & cū t exili scribit̄ & vnico
l. Est aut̄ gncuplex vt ex Ptolemæo colligere po/
tuit: vna ægyptij: alia Aethiopiarū. alia phoenicij
alia nili fluminis. alia i Cyrenaica: puicia aphricæ

P ante V

Pubens. Regre in dictiōe puber

Pubertas. Ibidē.

Puber. Ibidem

Pubes & puber hui⁹ puberis cōis gñis est: testibz
Probo et Prif. et si Phocas mal. tm̄ gñis esse tra/
diderit. At v̄o Cæsar pubis cū i enūciari p̄cipit
cuius etiā cōpositiū adiectiue declinat̄ hic & hæc
Impubis & s̄ ipube: vt est apud Hora. in Epo/
do. Insignibz raptis puer ipube corp⁹. Et facit i
grō ipubis nō impuberis. Oui. li. Meta. iij. Im/
pubesq̄ genas & eburnea colla decusq̄. Virg.
li. ænei. v. Custodē ad sese comitēq̄ ipubis Iuli
Nā gñis ipuberis nō venit ab eo q̄d est i recto
pubis cū i: q̄ (vt dixim⁹) mō declinari debere
Cæsar tradidit: sed ab eo q̄ est i recto puber vel
pubes puberis: teste Prif. quēadmodū Ceres ce/
reris. Idē sentit Ser. sup li. Virgi. p̄fatū vbi ait.
Impubis Iuli: ab eo q̄d est pubis. Nā q̄d ait Sa/
lusti⁹: puberes om̄es interfici iubet: venit ab eo
q̄d est puber. Et sunt ista cōis gñis si referantur
ad singlos. Multitudo aut̄ si dicat̄ fce tm̄ gñis
est: hæc pubes. Hec ille. Pubes itē p̄ ipa grate po/
nit̄: s̄ est pubertate: q̄ in masculino. xiiij. in fœmi/
na v̄o. xij. annorū est. Puber etiā & pubes sicut
ad hoīes ita ad herbas transferit̄: teste eodē Ser.
vt est apud Vir. li. gnei. xij. puberibz caulem fo/
ljs. Idem li. gnei. iij. pubentes herbarē

Pubis. Regre in dictiōe pubes.

Pudeo pudes a p̄e post actm̄ casum regit. Plau.
in Psdulo. Id quod pudet facilius fert̄: q̄ id q̄d
piget. Luca. Semp̄ metuit quum seua pudebūt
Et illud. Quod pudeat socios: prudens celare
memēto. Pudet impersonale facit in p̄o puduit
& puditiū est: testibz Diomede & Prif. & a par/
te ante actm̄ regit: & nōnunq̄ d̄m̄: vt est apud
Sylliū li. vij. Resides ad bella vocant̄. Quis pu/
deat certare senes: quis pro quibz dixit. Plau. in
bacchidibz. Neq̄ me neq̄ te: tuis intus puditiū
est factis: q̄ facis. Vbi etiam patet q̄ non solum
cum grō a parte post. sed etiam cum abltō pu/
det: impersonale cōstrui potest

Pudet. Require in dictiōe pudeo.

Puella. Require in dictiōe puer

Puella. Ibidē.

Puera. Ibidem.

Puericia. Require in dictiōe puerilitas.

Puericia. Require ibidem.

Puerilitas & puericia in vna scatione dici potest
teste Mar. Caro de liberz educandis. Velim me
Herculis audire puerilitatis formulā. Dicitur
nōnunq̄ per syncopā & puericia quattuor vi/
delicet syllabarū: teste Acrone: vt est apud Ho/
ra. in primo carminū. Actæ non alio rege pu/
ericiæ. Puericia item p puritate nōnunq̄ poni/
tur: teste Marcel. Vnde Var. rerum diuinariū.
lib. i. ait. Quæ puericia est: infrequens: polluta.
Puer cōmunis generis est: teste Prisciano. Liuius

Q iij